
Ad Společné prohlášení k vyjádřením prof. Klenera

Ad Společné prohlášení k vyjádřením prof. Klenera

28.1.2008, Prof. MUDr. Pavel Klener, DrSc. Všeobecná fakultní nemocnice

V MT 33/2007 bylo uveřejněno společné prohlášení dr. Jana Břízy, ředitele Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, a prof. Tomáše Zimy, děkana 1. LF UK, k mým mediálním vystoupením týkajícím se plánovaného sloučení Ústavu hematologie a krevní transfúze s VFN. Neměl jsem původně v úmyslu na prohlášení reagovat, ale když se ve stejném znění objevilo i v časopise „Nemocnice“, rozhodl jsem se některá tvrzení v tomto prohlášení uvedená komentovat.

Jestliže autoři prohlášení přijali má vystoupení s velkým rozčarováním, mnohem větším rozčarováním bylo pro mne přečtení jejich slov. Především proto, že oba signatáři znají detailně mé pracovní výsledky i mé morální a etické postoje, jež rozhodně nekorrespondují s výtkami, které jsou mi adresovány. Je však možné, že pouze plnili zadání, aby prokázali, že na rozdíl ode mne manažersky neselhalí. Nemohu autorům vytkat jejich souhlasné stanovisko s rozhodnutím ministerstva zdravotnictví, ale musím se důrazně ohradit proti řadě nepravd, které toto prohlášení obsahuje.

1. Ani v jednom mediálním vystoupení, jejichž přepisy mám k dispozici, jsem nezpochybňoval odbornou úroveň pracovišť VFN (zpochybňoval bych tak i úroveň I. interní kliniky, v jejímž čele jsem stál 17 let). Naopak jsem opakovaně zdůrazňoval, že spolupráce mezi VFN a ÚHKT byla vždy perfektní.

2. Vznik univerzitních nemocnic jsem ve své funkci prorektora pro vědu vždy podporoval, ale chvála ministerského návrhu mi připadá nemístná, zejména po přečtení velmi kritických připomínek vedení 1. LF UK k tomuto návrhu.

3. Je pravda, že ředitel VFN J. Bříza i já jako bývalý ředitel ÚHKT jsme byli informováni o rozhodnutí ministerstva propojit ÚHKT s VFN a byli jsme pověřeni přípravou vypracování postupu tohoto propojení a přípravou analýzy výhod či nevýhod tohoto spojení. Je-li rozhodnuto, pak jakékoli argumenty, které by eventuálně prokázaly neracionálnost unáhleného spojení, pozbývají smyslu. Podotýkám, že vedení ÚHKT se nebránilo bližší vazbě na VFN a navrhovalo i další varianty takového sblížení obou institucí, při kterých by nezankla právní subjektivita ÚHKT. Návrhy však nebyly brány v úvahu.

4. Integraci hematologické péče jsem navrhoval již před třemi roky s tím, že I. interní klinika, ze které se postupným administrativním oklešťováním stala jednooborová hematooonkologická klinika, povahou své činnosti komplementární k ÚHKT, by mohla být naopak přičleněna k ústavu, aniž by 1. LF UK tuto kliniku ztratila. S návrhem vyslovil po jistém váhání souhlas i bývalý děkan 1. LF UK prof. Štěpán Svačina stejně jako bývalá ministryně zdravotnictví doc. Milada Emmerová. Ukázalo se však, že náklady na přestěhování kliniky by byly neúměrně vysoké, a jevílo se tedy schůdným ponechat status quo, který s výjimkou topografické vzdálenosti byl po funkční stránce bezproblémový.

5. Zmínku o mé snaze privatizovat ÚHKT nebo jej převést do FN Královské Vinohrady považuji za absurdní nepravdivý výmysl, proti kterému se důrazně musím ohradit.

6. Konečně musím odmítnout tvrzení, shodné s výroky představitelů ministerstva, že jsem zneklidňoval své pacienty. Reakce pacientů byla naprosto spontánní, stejně jako aktivity pracovníků ÚHKT.

Jistou útěchou po přečtení tohoto „milého“ vánočního dárku, který jsem dostal jako ocenění své 45leté práce pro VFN, je pro mne nejen široká podpora veřejnosti, ale i vážných institucí, jako jsou Akademie věd ČR, Učená společnost ČR, Česká lékařská společnost, vedení Univerzity Karlovy, ČLK i několik odborných lékařských společností. Z jejich postojů jednoznačně vyplývá, že překotné spojení obou institucí nemůže přinést ani odborný, ani ekonomický profit. Je mi líto, že 18 let po pádu totality není možné bez rizika a postihu formulovat jiný názor, než má současná vrchnost.